

[Gudme.]

og det radikale venstre fremsætter, og som går ud på, at vi skal have omgående ikrafttrædelse af lovforslaget. Det er rigtigt, som hr. Glistrup før sagde, at datoerne 15. maj eller 1. juni er sådan set lige gode, men i hvert fald ikke den 1. oktober.

Vi har jo i hr. Glistrups ordrige betænkningssudtalelse fået en meget venlig omtale af dette forslag; det er sagligt det eneste rigtige, siger hr. Glistrup, men desværre kan han ikke stemme for det. Ja, det er sagligt det eneste rigtige, for som vi har sagt i vores bemærkninger til dette ændringsforslag, er det jo sådan, at hvad enten man pålægger afgifter eller man ophæver afgifter, så skal man gøre det med omgående virkning. Hvis man pålægger dem, skal man gøre det sådan, at de kommer næsten som en tyv om natten, og hvis man ophæver dem, så skal man heller ikke lade en eller anden lang ventetid gå. For enten oplever man hamstring, eller også oplever man, at folk udskyder deres dispositioner eller laver, skal vi sige forskellige numre med hensyn til deres dispositioner. Den reelle virkning af at vedtage det, som finansministeren — og jo desværre også flertallet — ønsker, nemlig at sætte ikrafttrædelsesdagen til 1. oktober, er ikke, at der kommer 225 mill. kr. i finansministerens kasse, men derimod, at vi praktisk taget ikke ser en slutseddel eller et skøde skrevet fra nu af og til 1. oktober. Mange hviskende mundtlige aftaler og forskellige arrangementer af mere eller mindre tvivlsom karakter vil nok blive indgået, men reelle skøder og slutsedler, der stemples og anmeldes til tinglysning, ser vi ikke mange af. Der vil være en tøven og en venten, til vi kommer til 1. oktober og dagen derefter. Det kan vi ikke være tjent med. Hverken parterne eller den almindelige opfattelse af hæderlighed og retsbevidsthed kan være tjent med, at vi skal opleve alle disse forskellige manipulationer for at undgå at komme til at betale en 2½ pct.s afgift, som man ved bortfalder den 1. oktober.

Derfor må jeg også sige, som hr. Glistrup før gjorde det: finansministeren har da endnu en anledning til at overveje, om det ikke er lige så fornuftigt at sige farvel til de 225 mill. kr., som alligevel ikke er 225 mill. kr., med det samme og i stedet fastsætte ikrafttrædelsesdagen til den 15. maj. Eller

vi kan godt — så har finansministeren da fået en lille luns — sige den 1. juni, for det er sådan en praktisk dag, det er i overmorgen. Det kan vi altså godt nå at ændre her mellem anden og tredje behandling, men da vi skal stemme nu, må vi hellere stemme om det, der står i betænkningen, og derfor vil jeg altså anbefale, at man stemmer for mindretallets ændringsforslag: ikrafttræden 15. maj af ophævelsen af denne afgift.

Junl-Madsen (KF):

Den lov om særlig afgift ved overdragelse af fast ejendom, som i forbindelse med denne behandling og en efterfølgende tredje behandling i denne uge bortfalder, blev vedtaget — vi kan også sige, den blev gennemtruffet — i september måned 1972.

Dengang gav det konservative folkeparti, venstre og de radikale det løfte, at de ville benytte den førstkomende lejlighed til at afskaffe denne afgift, og det er det, der sker nu. Men vi skulle altså igennem først et folketingsvalg og derefter meget, meget langvarige forhandlinger i folketingets skatte- og afgiftsudvalg samt to forlig med hver sit indhold og for så vidt hver sin sammensætning, før vi nåede frem til denne dag.

2½ pct.s afgiften er en urimelig afgift. Den er det, bl. a. fordi den er rent fiskal. Den skal betales uden hensyn til, om der tabes eller der tjenes på salget af den ejendom, der skal betales af. Den skal betales uden hensyn til baggrunden for salget, om det er tjenesteforflytning, om det er overdragelse til børn eller det er andre ting, som i hvert fald burde fritages for en afgiftsbetaling af denne karakter.

Vi ved jo også, som det er sagt, at denne 2½ pct.s afgift, der ofte udgjorde fra 25 til 50 pct. af udbetalingen, er blevet finansieret over pantebrevsmarkedet, og at den i høj grad har været med til at fylde det grå pantebrevsmarked op.

Denne afgift rammer i flæng, og alle, der har fulgt denne sag med interesse, vil vide, at det konservative folkeparti har arbejdet ihærdigt for afskaffelsen af 2½ pct.s afgiften, så ihærdigt, at vi sammen med de radikale har stillet forslag til folketingsbeslutning, da et flertal i skatte- og afgiftsudvalget blokerede betænkningssagens afgivelsen. Formålet var naturligvis at få en betænkning afgivet så hurtigt som muligt. Dernæst har det